

Τα κόλλυβα στην Ορθόδοξη λατρεία μας και τα Μνημόσυνα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κόλλυβα ετοιμάζουμε τα

Ψυχοσάββατα (δηλ. τὰ Σάββατα πρὶν τις Κυριακὲς τῆς Απόκρεω, τῆς Τυρινῆς καὶ τῆς Α΄ Νηστειῶν τῆς Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τὸ Σάββατο πρὶν τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς) καθὼς καὶ κάθε φορά που θέλουμε να τελέσουμε στο Ναὸ ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ἀγαπημένων κεκοιμημένων μας προσώπων. Τα κόλλυβα συμβολίζουν τὴν κοινὴ ἀνάσταση τῶν ἀνθρώπων. Δηλ., ὅπως ὁ σπόρος τοῦ σιταριοῦ πέφτει στὴ γῆ, θάβεται καὶ χωνεύεται καὶ σαπίζει χωρὶς ὅμως νὰ φθαρεῖ καὶ στὴ συνέχεια φυτρώνει καλύτερος καὶ ωραιότερος, ἔτσι

και το νεκρό σώμα του ανθρώπου θάβεται στη γη και σαπίζει, για να αναστηθεί και πάλι άφθαρτο και ένδοξο και αιώνιο. Την ωραία αυτή εικόνα μας δίδει ο απόστολος Παύλος στην Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή (κεφ. 12, στίχοι 35-44). Την ίδια εικόνα για την Ανάστασή Του χρησιμοποίησε και ο Χριστός (ευαγγέλιο Ιωάννη, κεφ. 12, στίχ. 24).

Κόλλυβο είναι βρασμένο σιτάρι, το οποίο σιτάρι είναι σύμβολο του ανθρώπινου σώματος, επειδή το ανθρώπινο σώμα τρέφεται και αυξάνει με το σιτάρι. Γι' αυτό άλλωστε και ο Κύριος παρομοίασε το θεο-ὑπόστατο Σώμα Του με το σπυρί του σιταριού, έτσι λέγοντας στο 12ο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη αγίου Ευαγγελίου: «Το σπυρί του σιταριού εάν πέφτοντας στη γη δεν πεθάνει, μένει μοναχό του (και δεν πολλαπλασιάζεται), εάν όμως πεθάνει, πολύ καρπό φέρνει». Είπε εξάλλου και ο μακάριος Παύλος στην προς Κορινθίους Α΄ επιστολή (κεφάλαιο 16): «Εκείνο που εσύ σπέρνεις δεν ζωογονείται, εάν πρώτα δεν πεθάνει», και τούτο, γιατί θάβεται στη γη το νεκρό σώμα και σαπίζει, όπως ακριβώς συμβαίνει και με το σπυρί του σιταριού. ([περισσότερα...](#))